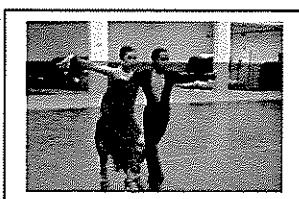
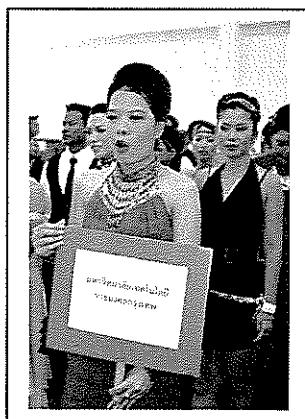

ความต้องการคาร์บอ 50-60%/day (>)

ความต้องการโปรตีน 1g/Kg (>sport; 1.5-1.7g/kg) โดยเฉพาะกรณีโภชนาจจำเป็น แต่ไม่ควรมากเกินไป
เพรากยากต่อการกำจัดของเสียนออกจากร่างกาย
ไขมัน 25-30%/day (>)

เมื่อมีการออกกำลังกายร่างกายพยายามใช้พลังงานจากไขมันและคาร์บอไฮเดรทจะใช้จากโปรตีนให้น้อยที่สุดวิตามิน ถ้ารับประทานอาหารให้ได้สัดส่วนดังกล่าวข้างต้น ก็จะได้รับอย่างเพียงพอ ไม่ต้องเพิ่มแต่อาจเพิ่มการรับประทานอาหารที่มีธาตุเหล็ก เช่น ตับ เนื้อสัตว์ ไข่แดง และรับประทานผักสดและผลไม้ที่ให้วิตามินซีด้วย เพื่อช่วยในการดูดซึม และลดอาหารที่มีคอเลสเตอรอล น้ำ เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญมากยิ่ง ควรได้รับอย่างน้อย 30 มิลลิลิตร ต่อ นน 1 กก. การรับประทานอาหารอย่างเพียงพอและได้สัดส่วน รวมการออกกำลังกายที่เหมาะสมและกระทำอย่างสม่ำเสมอแล้ว ร่างกายจะมีการสร้างกล้ามเนื้อเพื่อรองรับพลังงานที่จะต้องใช้อย่างดี ดังแสดงในภาพ

การรับประทานอาหารอย่างครบถ้วนทุกหมู่คือหลักที่สำคัญที่สุด แต่เมื่อต้องมีการแข่งขัน การรับประทานอาหารที่ไม่ทำให้มีไขมันเกินจะมีส่วนอย่างมากที่จะรักษาร่างกายให้มีความแข็งแรงและเข้มแข็ง อีดได้นาน สามารถที่จะเต้นรำได้และแข่งขันเป็นวันๆอย่างมีอาชีพได้ สำหรับผู้เขียนจะรับประทานอาหารให้ครบ ทุกมื้อตามความต้องการของป้าก ไม่ว่าจะอยากทานอะไร จะทานให้ได้มากพอดีกับความต้องการ ไม่น้อย หรือมากจนเกินไป แต่ถ้าจะถามว่าอาหารเสริมจำเป็นต่อร่างกายหรือไม่ อย่างไร ก็อย่างจะบอกว่าอาหาร เสริมอาจจะมีประโยชน์สำหรับผู้มีร่างกายค่อนข้างผอม หรือต้องการพลังงานมากๆ เช่น นักกีฬา หญิงที่ ต้องให้แนบคร แต่โดยปกติแล้วไม่มีความจำเป็น

บทที่ 7. ทักษะทางสังคม (Social skills)

1. ความอดทน (Patience)
2. การเห็นอกเห็นใจ (Sympathy)
3. การผ่อนปรน (Flexibility)
4. การแสดงความจริงจัง (Seriousness)
5. การรับฟังความคิดเห็น (Listening)
6. การแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูด (Speaking)
7. การหาแนวทางใหม่ ทำให้การตัดสินใจดีขึ้น (Options, alternatives)
8. การให้อภัย (Forgiveness)
9. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Helping)
10. การผลักตนเอง ถีบตัวเอง (Inside Driven force, Self-driven)
11. การเชื่อฟังผู้สอน (Trust)
12. การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองตลอดชีวิต (Lifelong learning; LLL)
13. การมีจิตสำนึก (Awareness)
14. การมีสิงค์ใจ (Inspired)
15. การฝันให้ไกลไปให้ถึง (Dream)

บทที่ 8. การสร้างเสริมบุคลิกภาพด้วยการเต้นรำ

การสร้างเสริมสุขภาพด้วยการเต้นรำนั้นสามารถทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง นอกจากนั้นยังทำให้สามารถเสริมบุคลิกภาพให้ดูดีขึ้น และในบางกรณีหากทำอย่างจริงจังทำให้สูงขึ้นได้

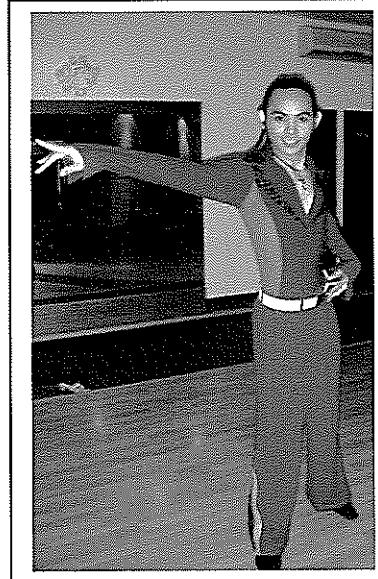
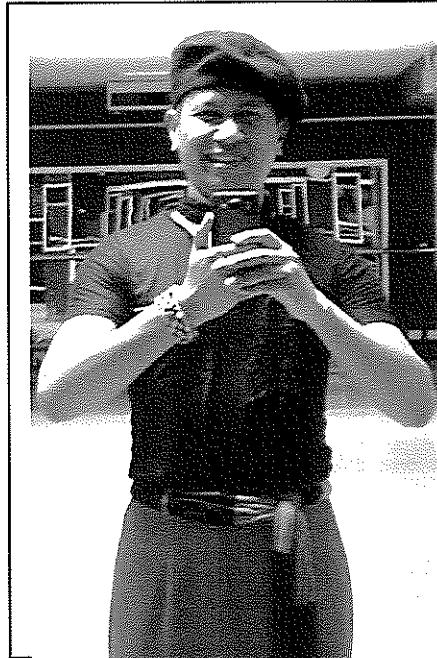
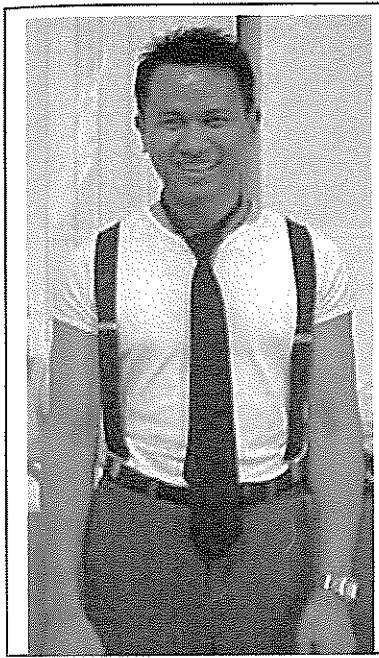

ทุกคนดูดีขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้น

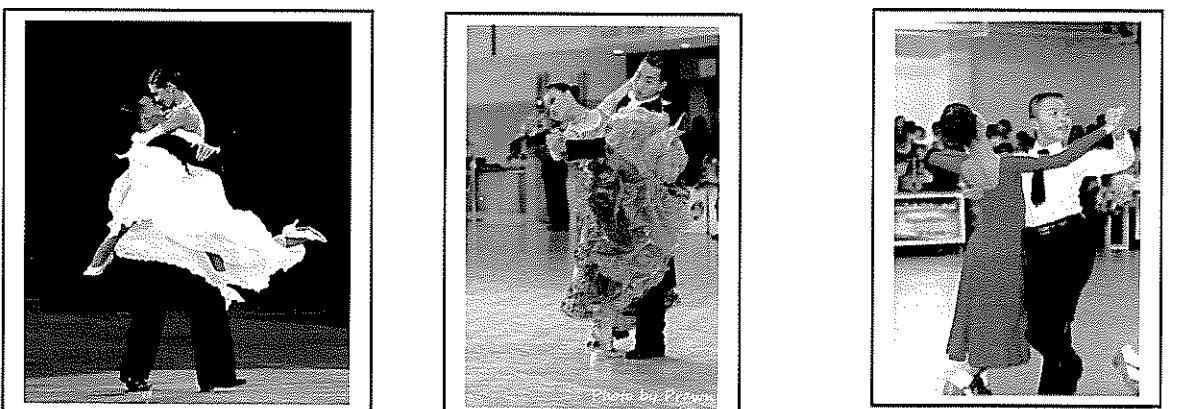
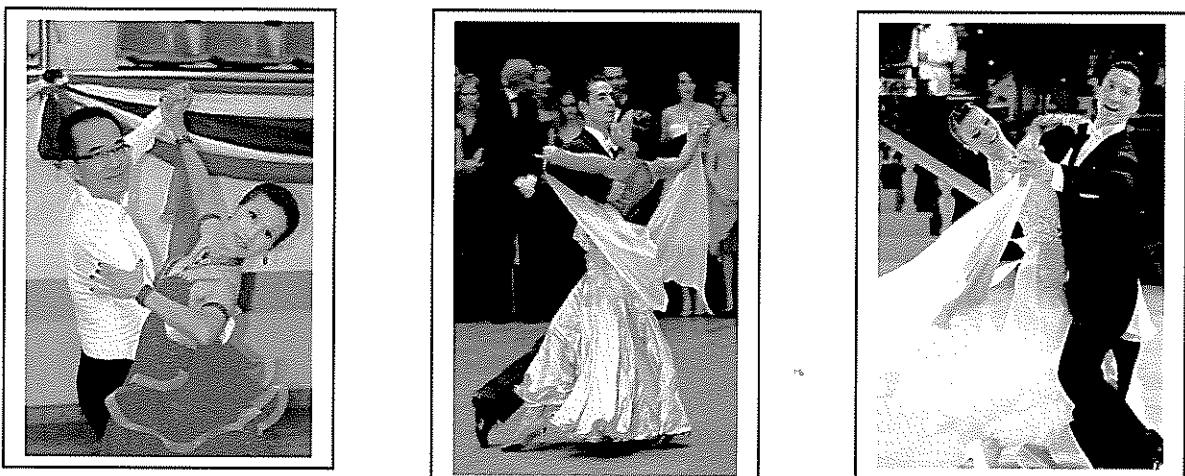
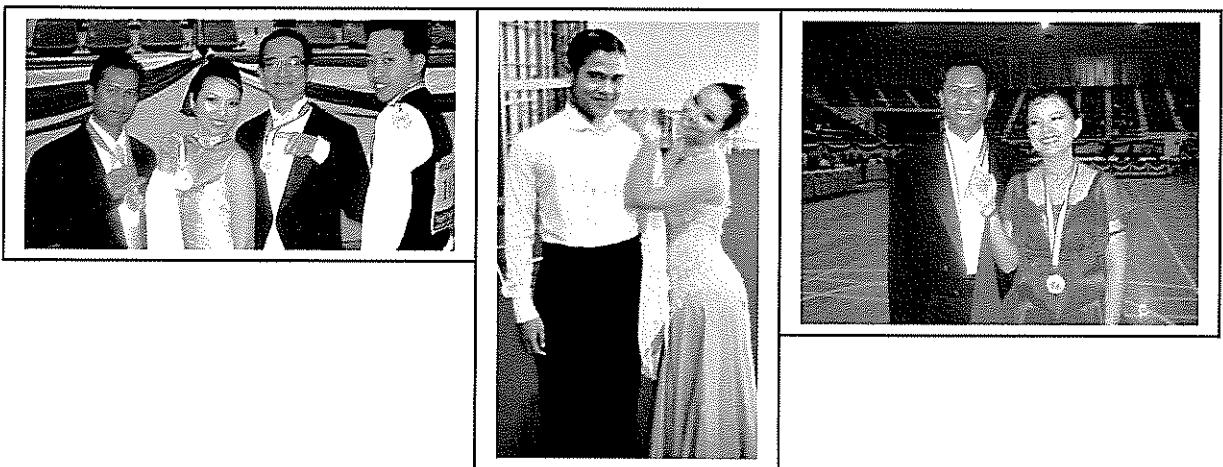

บทที่ 9. การเลือกเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับการเต้นรำ

1. การเลือกเสื้อผ้าสำหรับการเต้นรำประเภท International Latin

2. การเลือกเลือผ้าสำหรับการเต้นรำประเภทสแตนดาร์ด (International Standard)

ในการเต้นรำประเภทตินนั้น จะมีการเคลื่อนไหวที่กระชับกระวางว่องไว ดังนั้น เสื้อผ้าที่ใช้ หากเพื่อการแข่งขัน ต้องเป็นเสื้อผ้าที่ยืดหยุ่นได้ง่าย ใส่น้อยขึ้นได้ เปิดเผยสัดส่วนของร่างกายได้ เพราะการเต้นรำประเภทนี้นั้น มีความสวยงามอย่างเดียวอาจจะไม่พอ ต้องบวกความโฉบเฉี่ยวเข้าไปด้วย ตัวอย่างของชุดที่ใช้ดังในข้อที่ 1. ข้างบน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องต่อไปนี้

- **เสื้อผ้า** ควรจะยืดหยุ่น จะเป็นสีอะไรก็ได้ หั้งผู้หญิงและชาย ใน การแข่งขันจะมีส่วนอย่างมากใน การตัดสินความสวยงามเมื่อมีคู่ที่คะแนนเท่ากันสองคู่ ผู้หญิงจะต้องใส่ชุดหรือ กางเกงที่ไม่ให้เห็น แก้มกันหรือบริเวณเนื้อสะโพก จะไม่ใส่กระโปรงก็ได้ แต่ต้องไม่คุดแล้วเป็นชุดชั้นในธรรมชาติ ควร มี การประดับให้ดูเหมาะสม หากเป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยต้องสั้นเลยเข้าไม่เกิน 10 เซนติเมตร สำหรับผู้ชายจะเป็นชุดสูทหรือชุดผ้าเย็บธรรมชาติ หรือไม่ใส่เสื้อก็ได้ แต่ต้องมี กางเกง ยาว เลยเข้า แต่ไม่ยาวจนเกินไปจนรุ่มร่าม
- **รองเท้า** ผู้หญิงจะใส่รองเท้าที่ เปิดปลายเท้าเสมอและเป็นสันสูง แต่ไม่ควรสูงมากเกินไปโดยเฉพาะ ผู้ที่เริ่มเต้นใหม่ๆ สำหรับผู้ชายรองเท้าต้องเป็นรองเท้าหุ้มสันเรียบร้อย สีอะไรก็ได้ สันจะสูงแต่ไม่ เกินนิ้วครึ่ง

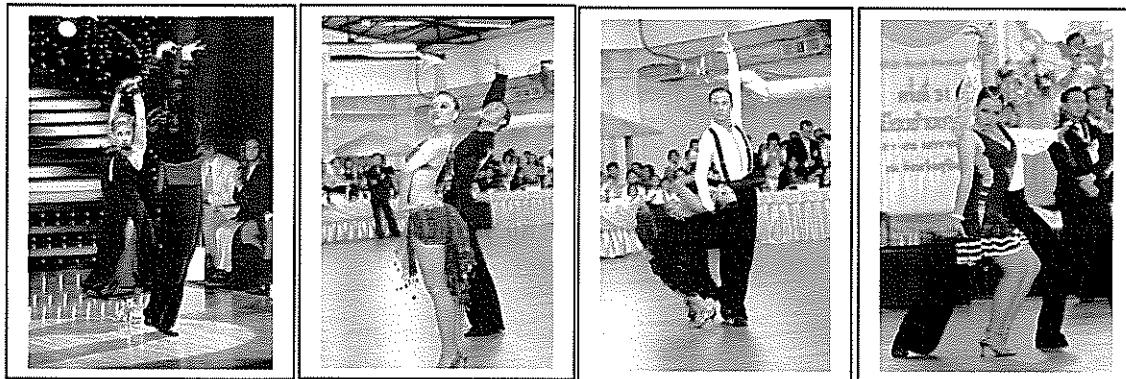
ส่วนการเต้นรำประเภทแตนดาวทนนั้น จะต้องเป็นชุดที่ปกปิดมิดชิดทั้งหญิงและชาย ดูสุภาพ ซึ่ง 在 การแข่งขันระดับสากลมากจะเป็นชุดทักษิโดในผู้ชายที่มีทางสองแยก ส่วนผู้หญิงจะเป็นลักษณะ คล้ายชุดราตรียาว เลยเข้าลงไปไม่เกินตาตุ่ม เน้นว่าบริเวณหน้าอกต้องปกปิดไม่ให้เห็นเนินหน้าอก หากใช้ผ้าหล่ำ (see thru) ต้องใช้หลายชั้นให้เหมาะสม

- **เสื้อผ้า** ผู้ชายชุดต้องเป็นสีเข้มสุภาพ จะผูกหุ้กรัดตัวยึดสำหรือขา หรือใส่เนคไทสีสุภาพเท่านั้น จะเป็นเช็ตและเสื้อก็อก หรือสูทสุภาพธรรมชาติ หรือทักษิโดอย่างที่กล่าวก็ได้ ส่วนผู้หญิงชุดเป็นสี อะไรก็ได้ดังภาพในข้อ 2.
- **รองเท้า** ผู้หญิงใส่รองเท้าที่หุ้มปลายเท้าให้เรียบร้อยไม่ให้เห็นนิ้วเท้า สันสูงไม่มาก และสำหรับ ผู้ชายใส่รองเท้าที่สันสูงไม่เกินหนึ่งนิ้ว

บทที่ 10. การฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (How to be a good leader or follower)

การเต้นลีลาศโดยปกติแล้วนั้น ผู้ชายจะเป็นผู้นำเสมอ หมายถึงว่าเป็นผู้เริ่มในการเต้นรำ ต้องสามารถควบคุมจังหวะการเต้นรำเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะอายุเท่าไหร่ก็ตาม การเริ่มต้นในการเต้นรำทุกรรั้ง ผู้ชายควรจะเริ่มต้นและต้องระวังควบคุมจังหวะ โดยเริ่มต้นเท้าซ้าย และเปลี่ยนแปลงลงจังหวะซ้ายขวา ไปเรื่อยๆ ผ่อนปรนหนักเบาให้การเต้นรำอุ่นมาสวยงาม เพื่อให้การเต้นรำมีประสิทธิภาพด้วยแล้ว ใน การแข่งขันทั้งหญิงและชายอาจจะต้องสลับกันเป็นผู้ตามหรือผู้นำแล้วแต่การผูกท่า หากการเต้นรำในการแข่ง มีความสมดุล ก็จะทำให้ผลที่ออกมาราคาดต่างอย่างชัดเจน ซึ่งตัวอย่างที่สวยงามเห็นได้จากการแข่งขัน กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 เมืองช้างเมืองสี จังหวัดจิตรา มาเป็นที่ 1 และรองแชมป์ คือ ชินและกัง และตามด้วยที่สามคือ โอลและหยกตามลำดับ ส่วนภาพแรกเป็นการแข่งขันรายการเด่นชี้ วิทเดอสตาร์ ในประเทศไทยรัฐอเมริกา

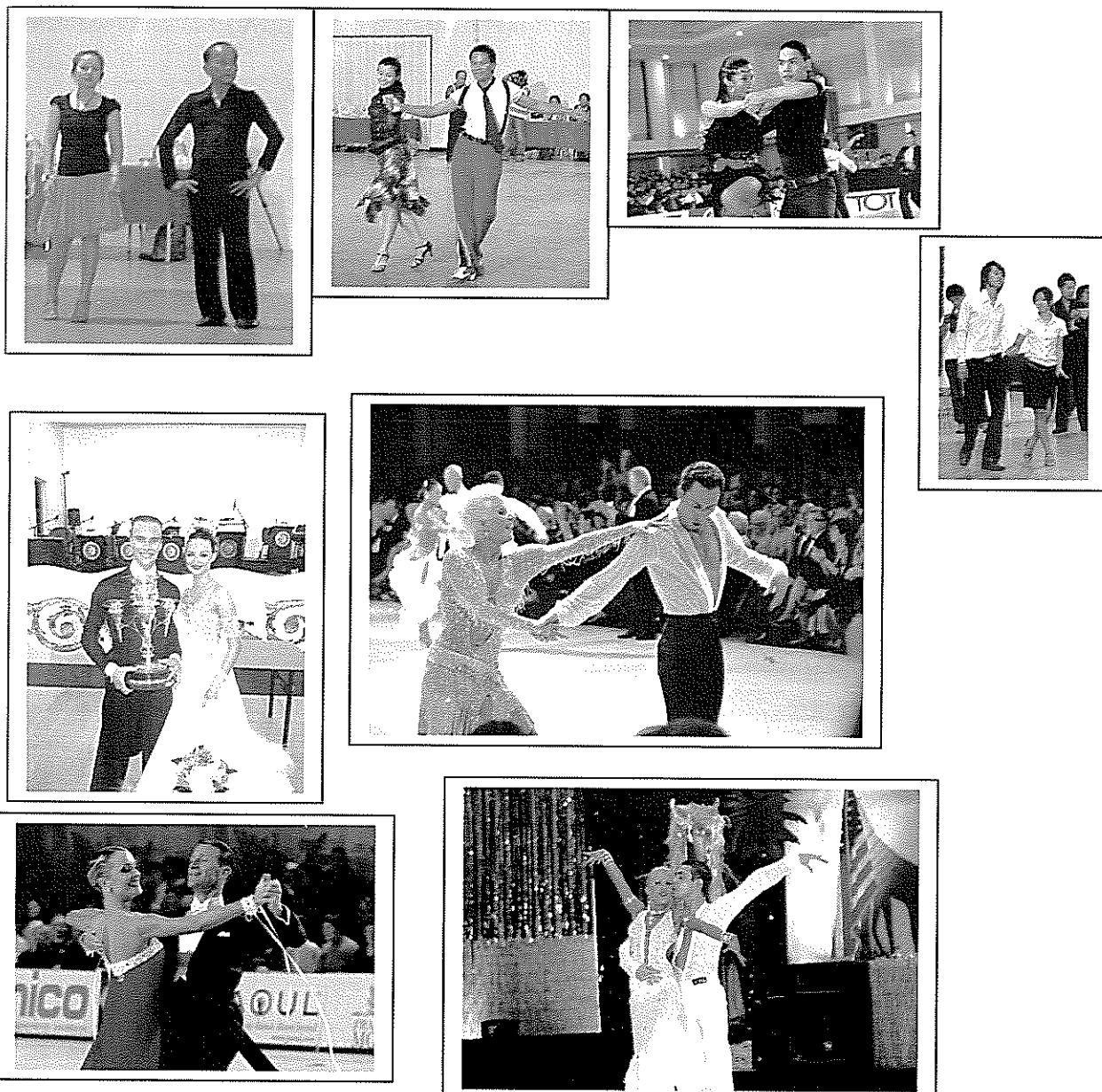
การฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามขณะเต้นรำ จะเป็นการฝึกฝนที่เป็นประโยชน์ในการทำงานในอนาคต เมื่อได้ที่ต้องตาม และเมื่อได้ที่ต้องนำ เราสามารถทำให้เป็นปกติได้ ซึ่งในขณะเดียวกันนี้ เราจะฝึกอย่างอื่น ไปได้ด้วยพร้อมๆ กัน เช่น การแสดงความเคารพ การแสดงความมุ่งมั่น การใส่ใจต่อคู่เต้นรำ การระวังระวี และการพูดจาให้ความคิดเห็นขณะเต้นรำว่ารู้สึกหรือมีเรื่องต้องการปรึกษาก็ได้ อันจะนำไปสู่ทักษะทาง สังคมที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 7

บทที่ 11. การเลือกคู่เต้นรำและการเลือกเพลง (Pairing and music selection)

เพื่อให้การเต้นรำมีประสิทธิภาพ เราไม่กูเกณฑ์ในการเลือกคู่หรือไม่ คำตอบคือ “ไม่ควรมี เราควรจะเต้นกับใครก็ได้ เพราะในชีวิตจริงบางครั้งอาจจะเลือกอะไรไม่ได้เลย นั่นคือนักศึกษาควรฝึกเต้นรำกับคนหลากหลายรูปแบบ เช่น เต้นกับผู้ที่สูงกว่ามากๆ เต้นกับผู้ที่ต่ำกว่า เต้นกับผู้ที่สูงเท่ากัน แต่โดยปกติแล้วหากจะเลือกคู่เต้นรำเพื่อการแข่งขันแล้วลักษณะของผู้ชายควรจะสูงกว่าผู้หญิงเล็กน้อย เพื่อเป็นประโยชน์ ในการควบคุมเวลาหมุนหรือเปลี่ยนท่าที่ยากๆ อันจะทำให้มีปัญหาการใช้หัวไفلเพื่อการเคลื่อนไหวนัก

อนึ่ง สิ่งต่อไปนี้ไม่ควรจะนำมาใช้ในการเลือกคู่โดยคือ ความสวยงาม ความหล่อ ความอ้วนความผอม

บทที่ 12. การปรับทัศนคติอย่างจริงจัง (How to tame your attitude)

ท้ายนี้อยากจะฝากในฐานะครูผู้สอนหนังสือที่อยากรีบเน้นศิษย์เมื่อจบไปแล้วเป็นคนที่มีคุณภาพของประเทศชาติก็ได้รวบรวมข้อคิดแบบฉบับของตัวเองไว้ให้พากเราได้เตือนตัวเองว่าตัวเรายังเกิดมา ก็เหมือนกับคนอื่นไม่มีอะไร เราจะทำไม่ได้อย่างอมเพ็ชร่ายๆ ให้พยายามหาทางให้ได้ดังที่มีคำกล่าวให้ได้คิดเสมอว่า

“ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” “Where there's a will there's a way” และหากต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน จนอาจจะได้เกียรตินิยมเช่นอาจารย์ ก็ขอให้ทำดังนี้

1. ต้องอ่านหนังสือก่อนเข้าห้องเรียนเสมอ จะอ่านตอนไหนก็ได้ เข้า ตรุ เย็น หรือเวลาว่างก่อนจะถึงชั่วโมงดังกล่าว ทั้งนี้จะมีประโยชน์ในการติดตามเนื้อหาได้ทัน時間 70 เปอร์เซ็นต์ขณะเรียน
2. ต้องทบทวนบทเรียนเสมอ อาจจะมีการเขียนย่อความ หรือ วัดภาพที่ได้จากความเข้าใจส่วนตัวแล้วเก็บไว้สำหรับมาอ่านก่อนสอบอย่างเป็นระบบ ไม่ท่องจำอย่างเดียว
3. ขณะนั่งเรียน ต้องพยายามทำความเข้าใจที่อาจารย์สอนหากเป็นบรรยาย แล้วเขียนตามความเข้าใจของตัวเอง ハウวิชที่จะจดให้ทันอาจารย์ผู้สอนอย่างน้อย 80-90 เปอร์เซ็นต์ที่อาจารย์สอน
4. หากหนังสือที่เกี่ยวข้องมาอ่านเพิ่มเติม หรือขยายความรู้ความเข้าใจอีกเรื่องละ 3-5 เล่ม

สุดท้ายนี้ นักศึกษาควรฝึกการมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลทั่วๆไป โดยควรที่จะ

1. เป็นคนดี be a good person
2. มีสำนึก Perceptible
3. ระลึกถึงพ่อแม่ Think of Parents' will
4. แหย่เพื่อนด้วยใจ Stir friends with heart
5. ให้ด้วยความเคารพ Respectable manner
6. บนชอบแบบไทยๆ Thai ways
7. ไม่หยิ่ง驕 Un-arrogant
8. ไม่โกรธไม่เอ Anger free
9. มือเปล่าไม่เคย never empty hand ให้มีหนังสือหรืออย่างน้อยปากกาดินสอไว้เสมอ
10. เสียงเงียบ Keep quiet
11. ม่วนกับเพื่อนๆ Playful
12. เตือนตนตลอดไป ทั้งสิบสองข้อ Remind yourself about these 12 tips

I can assure that you will be just FINE and happy with your academic life.

บทที่ 13 ภาคปฏิบัติ (Practice session 2 hours per week)

การเต้นรำประเภทลีตินจังหวะ ชะ ชะ ชา (Cha Cha)

การเต้นรำจังหวะชะ ชะ ชา มีการพัฒนามาจากการเต้นรำชนิดหนึ่งที่เรียกว่า มัมโบ (Mambo) ที่ชาวເเอกสาริญเป็นผู้เริ่มต้นแล้วแพร่หลายไปยัง คิวบา และต่อมาเข้าประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1950 (พ.ศ. 2493) โดยความเร็วของ จังหวะมัมโบจะประมาณสองเท่าของรุมบ้า (Rumba) และชะ ชะ ชา (Cha cha cha) จะมีความเร็วประมาณสามเท่าของจังหวะมัมโบจึงทำให้ท่าทางที่ใช้ในการเต้นรำของทั้งสามมีความคล้ายกันอย่างมากการเต้นจังหวะชะ ชะ ชา มีลักษณะเด่นคือการลงท้ายจังหวะด้วยชะ ชะ ชา ทำให้จังหวะสนุกสนาน รื่นเริง และชวนให้หลงไหล เหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัย ถ้าหนึ่งช่วงท่าหรือหนึ่งบาร์ (Bar) จะมีการนับห้าครั้งในสี่ต่อห้องเพลง (4 Beats/measure; 26 – 34 measures/minute) โดยการจับคู่เต้นรำหกคนๆแต่ละนิ่งและให้ลื่น แต่ละห้องเพลงจะใส่จังหวะ เร็ว เร็ว/และ เร็ว หรือ 1, 2, Cha/cha, Cha หรือ ที่นิยมนับในปัจจุบัน 2, 3, 4/&, 1 (Quick, quick, quick/and, quick)

ระดับของความยากง่าย ได้มีการแบ่งเป็นขั้นไว้ดังนี้ (Cha Cha International Latin Syllabus)

A. ระดับง่ายที่สุดเป็นระดับเหรียญทองแดง (Bronze) ประกอบไปด้วยท่า (Figures)

1. Alemana
2. Basic in place (wk 5)
3. Basic movement (wk 1)
4. Closed hip twist
5. Fan (wk 6)
6. Fwd. & Bkwd. Runs
7. Hand to hand (wk 4)
8. Hockey stick (wk 6)
9. Natural opening out movement ISTD
10. Natural top
11. New York (wk 2)
12. Open basic
13. Shoulder to shoulder: simple method ISTD
14. Side step ISTD
15. Spot turns (wk 3)
16. Three cha cha chas ISTD (wk 6)
17. Time steps
18. Underarm turns IDTA

B. ระดับยากปานกลางเป็นระดับหรี่ญเงิน (Silver) ประกอบไปด้วยท่า (Figures)

1. Aida ISTD
2. Curl ISTD
3. Open hip twist
4. Opening out from reverse top ISTD
5. Reverse top ISTD
6. Ronde chasse IDTA
7. Shoulder to shoulder IDTA: bronze
8. Spiral

C. ระดับที่ยากที่สุดเป็นระดับหรี่ญทอง (Gold) ประกอบไปด้วยท่า (Figures)

1. Advanced hip twists
2. Cross basic IDTA: silver
3. Cuban breaks
4. Follow my leader ISTD
5. Foot changes
6. Hip twist spirals
7. Rope spinning ISTD
8. Split cuban breaks IDTA
9. Sweetheart ISTD
10. Turkish towel ISTD

หมายเหตุ

ISTD = Imperial Society of Teacher of Dancing

IDTA = International Dance Teachers Association

โดยการเต้นเกือบทุกทักษะลงน้ำหนักเท้าจะวนรอบกับพื้นยกเว้นกรณีที่เป็นจังหวะเร็วเท่านั้นที่จะใช้ปลายเท้าเท่านั้นเพื่อให้เคลื่อนไหวได้แหลมยิ่งขึ้น การเคลื่อนไหวของสะโพกให้เป็นไปตามธรรมชาติไม่มีการเหวี่ยงสะโพกให้ไหวเกินความจำเป็นแต่จะไหวจากการส่งน้ำหนักจากขาและเท้าการลีนไฟล์และไฟว์ทั้งตัวไปตามจังหวะเสียงเพลงจึงเป็นเสน่ห์ของจังหวะ ชะ ชะ ชา จริงๆ

ในวันแรกของภาคปฏิบัติจะให้นักศึกษาได้เรียนรู้ท่าของจังหวะ ชะ ชะ ชา Basic Movement ซึ่งเป็นท่าพื้นฐานเบื้องต้นจริงๆที่ใช้เสมอไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับใดก็ตาม และเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเต้นรำในจังหวะนี้ในรูปแบบหรือท่าอื่นๆที่ยากขึ้น

ก. Basic Movement (ดูรูปข้างล่างประกอบ)

สำหรับท่าแรกให้เริ่มโดยยืนบนเท้าหันส่องข้างแต่ให้น้ำหนักเกือบทั้งหมดอยู่ที่เท้าขวาสำหรับผู้ชาย และให้อ้อยที่เท้าซ้ายสำหรับผู้หญิง ผู้ชายคือผู้นำในการเดินรำเกือบทุกชนิดจึงเป็นผู้เริ่มก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า เมื่อถ่ายน้ำหนักไปที่เท้าซ้ายหมดให้นับสอง แล้วถ่ายน้ำหนักกลับมาที่เท้าขวาพร้อมกับนับสาม ต่อจากนั้นให้ลากเท้าซ้ายเลี้ยบเท้าขวาแล้วแยกไปด้านซ้ายตามรูป เมื่อน้ำหนักถ่ายไปอยู่เท้าซ้ายให้นับสี่ และเร่งจังหวะเร็วขึ้นเล็กน้อยพร้อมลากเท้าขวาตามมาซิดเท้าซ้ายแล้วถ่ายน้ำหนักให้ลงเท้าขวาทั้งหมดนับ แล้ว สุดท้ายก้าวเท้าซ้ายไปข้างซ้ายประมาณครึ่งก้าวและถ่ายน้ำหนักลงเท้าซ้ายทั้งหมดพร้อมนับหนึ่ง นี่ถือว่าเป็นหนึ่งช่วงท่า

ต่อจากนั้นก็ทำในทางตรงกันข้ามในช่วงท่าที่สอง ก้าวเท้าขวาถอยหลังถ่ายน้ำหนักให้ไปอยู่เท้าขวาพร้อมนับสอง ย้ายน้ำหนักจากเท้าขวาให้มาอยู่ที่เท้าซ้ายพร้อมกับนับสาม ลากเท้าขวาเลี้ยบเท้าซ้ายแล้วแยกไปด้านขวาเล็กน้อยพร้อมกับนับสี่และถ่ายน้ำหนักพร้อมๆกัน ลากเท้าซ้ายตามมาซิดเท้าขวาแล้วถ่ายน้ำหนักให้ลงเท้าซ้ายทั้งหมดพร้อมนับแล้ว สุดท้ายก้าวเท้าขวาไปข้างขวาประมาณครึ่งก้าวถ่ายน้ำหนักให้ลงเท้าขวาทั้งหมดพร้อมกับนับหนึ่งตามที่ได้จากแผนภาพข้างล่างนี้ เพื่อให้เห็นว่าในหนึ่งห้องเพลงจะแบ่งออกเป็นสี่ห้องย่อย นับให้เห็นซัดซิ้น ส่องและสาม สี่และหนึ่งและ

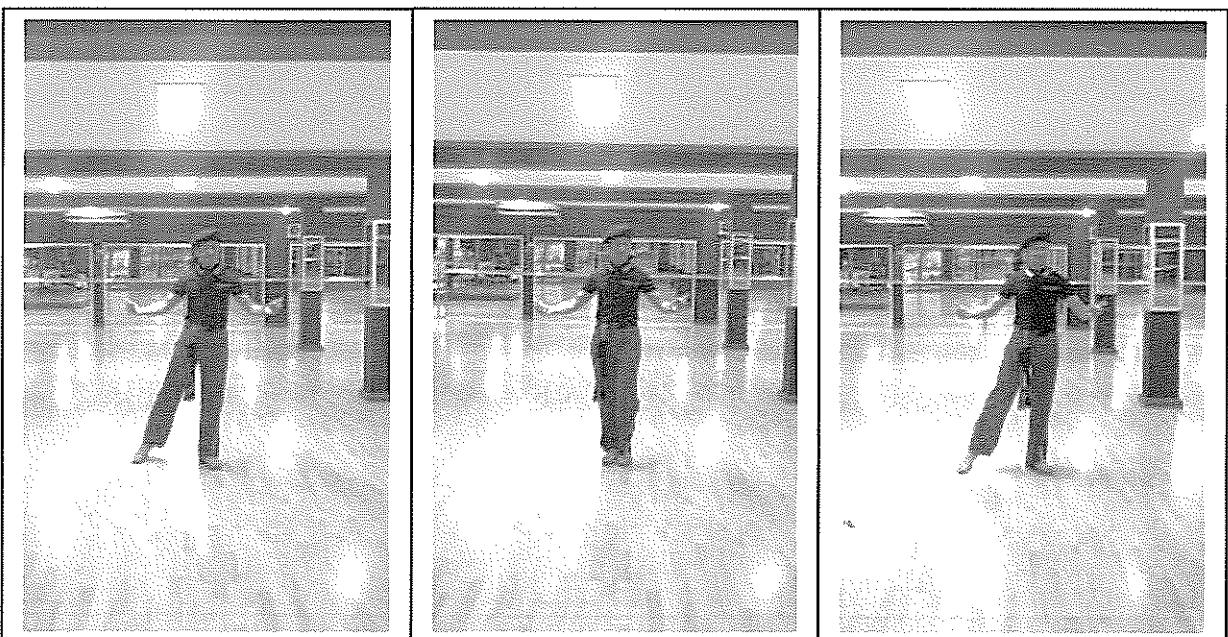
u. New York

New York

ค. Spot turn

Spot turn

4. Hand to hand

Hand to hand

